

PATAY MIHÁLY LEVELE PINTERITS TIBORNAK

Patay Mihály grafikus a harmincas évek végén Olaszországban ösztöndíjasként élt. Itt közölt levelében élményeiről számol be a kor egyik nagy hazai exlibris-gyűjtőjének és mecénásának, Pinterits Tibornak, aki abban az időben az Egyetemi Nyomda főkönyvelője volt. A levél kelte: Firenze, 1940. XII. 19.

Kedves Tiborkám!

Valószínű meglepődsz a nem várt levelemon, hogy írok Neked. Nem akarok mentegetőzni, hanem őszintén bevallom, hogy a levélíráshoz elég lusta disznó vagyok.

Amint látod, még mindig a szép olasz honban vagyok és dolgozom. Idejövet először is az antik és modern művészet tanulmányozásának szenteltem az időmet. Bejártam úgyszólván már egész Olaszországot, sőt még Líbiában is voltam. Mondanom sem kell, hogy mint alföldi embernek, milyen gyö-

Patay Mihály fametszete, X2 (1937), 83×57

nyörű élményekben volt részem. Az olasz levegő mély perspektívát nyitott meg előttem, ami a művészetemre is hatással volt. Hiába, egy művésznek először sokat kell látni és tanulni, hogy művészetéhez az utat megtalálja. Én úgy érzem, hogy megtaláltam a helyes utat, amin haladnom kell. Természetesen azonban ahhoz idő kell, míg mondanivalóimat úgy ki tudjam fejezni, mint ahogy én azt akarom.

Az élet itt a háború dacára is megy a maga rendes útján és az esti elsötétítéseken kívül semmi sem mutatja, hogy Olaszország hadban van. Itt minden a legnagyobb szerűben meg van szervezve!... Ha pénz van, akkor minden (*van*), különben ez így van ma mindenütt.

Én különben nagyon jól vagyok, mert az Olasz államtól ismét ösztöndíjat élvezek. Van szép műtermes lakásom, ami kivételesen kályhával is fel van szerelve, s így a további munkámhoz mindenem megvan.

Bizony már itt is elég hidegek vannak. Éjjelenként eléri már a 7-8 fok hideget is és nappalónként is sokszor fagyponthoz alacsony az idő. Az emberek majd megfagynak, mert a lakások

Patay Mihály fametszete, X2 (1939), 74×55

úgyszólván kályha nélkül vannak és a szobák is kőpadlósak. Nekem szerencsém van, mert műtermem parkettás.

Az újévi albumhoz úgy én, mint tanítványom is csinál metszetet, aminek kinyomtatását Pesten az Egyetemi Nyomdában (*szeretném*) elkész(*szí*)tetni, feltéve, ha volnál Te kedves Tibor bátyám olyan szíves ezt elvállalni. Ti. a főiskolán finom műnyomó papír készletem van és egy barátom leszállítaná Hozzád a szükséges papírmennyiséget. A dúcokat pedig egyenesen Tehozzád küldeném próbanyomatokkal együtt. Így azt hiszem, nem kerülne sokba a nyomás. A nyomásköltségek fedezésére pedig megkérném dr. Kerekes Sándor urat, hogy előlegezze Neked. Erre nézve kérek Tőled egy kétsoros választ egy levéllapon, hogy tudjam magam mihez tartani, mivel az idő bizony elég rövid. Innen nem tudok olyan sok nyomatot küldeni, mert ahhoz miniszteri és nemzeti banki engedély szükséges. Kár, hogy pénzt nem tudok átutalni.

Hát otthon mi újság, hogy vagy? Hogy telnek napjaid a munkán kívül? Dr. Kerekestől hallom, hogy amikor fent van Pesten, mindig szoktatok együtt kellemes estéket eltölteni. Ha majd hazamegyek, remélem, én is tudok majd néha-néha hozzatok csatlakozni. Ittlétem nem tudom meddig fog tartani ebben a váltakozó politikai helyzetben. Mindenesetre maradok, amíg ezt a körülmények megengedik.

Lehet, hogy ehhez egy év is beletelik, de az is, hogy csak pár hónap. Az útlevél meghosszabbítása is elég nehézkes.

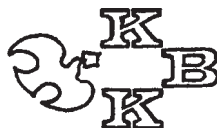
Kedves Tibor bátyám, ígérem, hogy ezentúl gyakrabban felkereslek soraimmal, feltéve, hogy ez érdekel.

Várom szíves válaszod és nagyon kellemes és boldog karácsonyi ünnepeket kíván

Miska

Címem: Firenze, Via Panicale, No. 9. interno: 143.

Közreadja: Palásthy Lajos (Patay Mihálllyal a KISGRAFIKA ÉRTESÍTŐ 1967. májusi száma foglalkozik részletesen. A szerk.)

A Kisgrafika Barátok Egyesülete
internetes honlapja a
www.kisgrafika.hu címen érhető el.